

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

107.

118

Μαγδαλίνα

IN HONOREM NUPTIARVM

Viri

REVERENDI

ET HVMANISSIMI DN. M.
VVERNERI STEINHAVSII PASTO-
ris Dosselicensis & Dobicensis vigi-
lantissimi,

Cum virgine

LECTISSIMA, ET VIRTVTVM
MORVMQVE INTEGRITATE EMI-
nentissimâ MAGDALENA, viri itidem Reverendi
& conspicui DN. M. LAURENTII SEBALDI,
Pastoris Ecclesiæ Calbensis Primarii, unicâ &
dilectâ filiâ, coniugium ad 16. Septemb.
feliciter contrahentis.

Conscripta ab Affin. & amicis

Anno 1611.

MAGDÆBURGI,
Excudebat Ioachimus Boëlius.

Hic valet, haud mentis praevalent ingenium.
Atis, quaesitum, an votis iungantes a-
mantes,
Quaestio Christicolis dissolvenda pijs.
Haud etenim caecus fortunae & lubricus
usus

Hic valet; haud mentis praevalent ingenium.
Dulce nec eloquium, gestus blandiq; procorum
Sufficiunt, pius haud fraude parati amor.
Sed rebus cunctis ordo ut pulcerrima res est,
Sic quoq; coniugijs non minus aptus erit.
Fata ergo imprimis consistunt vota secundis,
Vota pia Fatis pectore fusa sacris.
Nam quod mens optat, proponitq; ipsa voluntas,
Fata suo nutu disposuisse valent.
Et quando Fatis contraria vota resistunt:
Orbari haec fausto sidere sepè patet.
Idcirco fiunt Fatis connubia fausta,
Estq; Deus casti proxima causa tori.
Hinc est Syracidis sententia: dona parentes
Suppeditant, caelis Sponsa pudica venit.
Soli & contingit vero pietatis amore
Qui flagrat, zelo & Numina sancta timet.
Normam hanc dum spectas, nubendi Sponse, repente
Advenit in mentem casta virago tuam.

Dum pergisq; via hac fit virgo hac, Sonfa sua vis
Fiet cara uxor, fitq; Magistra domus.
Hinc Patriæ, nôsti! tibi non placuere puellæ,
Usq; laboriferæ sint licet atq; piæ.
Non tibi purpureæ Hallenses risere columbæ,
Dotatæ quanquam sint satis atq; probæ,
Nec Vitebergiæ poterant vincire Magistrum,
Ipsæ cum nôrint nubere sæpè sibi.
Nam multos, (crede experto) per blandula verba,
Fallunt, constantes sunt in amore parum.
Nec te Lipsiæ potuerunt neçtere Musæ
Phœbi cultorem tum, quia causa subest.
Quod medium has inter cunctas tenuisse placebat,
Atq; ambire aliam Megadoren schlebiam.
Hec datur ex alto multis è millibus una,
Hæc etiam multis gratior una placet.
Hoc igitur grata donum complectere mente,
I E H O V Æ donum, suscipe, sume, tene.
Dilige perpetuò hanc MADALENAM, dilige corde,
Dilecti ob Patris Nomina Sancta senis.
Tu quoq; Magdalena attende, ut Madalena voceris.
Eac pietate virum suscipe & usq; cole.
Quælibet officium peragat pars munia iussa
Complete, & vestro solvite Iura toro.
Vivite amore pari, sic vobis blandula ludet
Ante oculos proles, ludite amore pari,

Vivite

*Vivite felices, vitamq; extendite ad annos
Longos, ut fiat* CHRIS^TE *benigne bea.
M. Henricus Sebaldus SS. Th. Studiosus Sp. I*

A L I V D.

MAGISTER VVERNERUS STEINHAUSIUS
Pastor Dobicensis & Dœfelicensis &c. SPONSUS.

καὶ ἀνάχαρμα.
HIC INTER PAVIDAS VERSOR SINE CON-
IUGE MORTES;
ABS TE SUSTINUI PONDUS, ET ESSE LASSUS.

Προσφώνημα Sponsi ad Sponsam.
O Lim ter sapiens cum consultaret JOVA^m
Vtile quid primo sitq; foretq; patri;
Tandem certus ait: Non est res ista salubris,
Vitam si solus degere vellet HOMO.
Efformemus ei sociam de carne iugalem,
Quæ sit in auxilium subsidiumq; viro.
Ergo, Deo dicente, veni lectissima Sponsa,
Ergo Deo, tædas instituyente, veni.
HIC INTER PAVIDAS VERSOR SINE
CONIUGE MORTES.
Et cælebs doceo dia statuta Dei.
Illud ego unius forsan per tempora Mensis
ABS TE SVSTINVI PONDVS: at esse
nequit.

A 3:

LAS.

ite

LASSVS ET experior per vires corporis ESSE,
Plurima perpetior solus: at esse nequit
Ergo Deo dicente, tuis mandantibus, & re
Sic urgente mea, dulcis amica veni.
Sum maneoq; tuus totus per saxa porignes,
Omnes per casus usq; futura mea es.
Faxit id, VNIVS qui noluit esse LABOREM,
Inq; una iussit vivere carne duos.

Gratulabundus de properabam.

M. VVernerus Stockius S.S. Theol. Stud.

ALIVD.

Tympana cur resonant? spirant cur cornua miro
Concentu? Strepit ac læto tædatantara cantu?
Vnde illi innumeri Iuvenes? Comptæq; puellæ,
Quæ sua vix tollunt verecundo lumina vultu,
Purpureasq; rosas vincunt quarum ora colore,
Indutæ veniunt auro, multisq; cathenis?
Annua fortassis celebrabunt gaudia plausu?
Non sic: Res gravior sacrâ tractetur in æde.
Nam modo VVernerus Steinbusius omine recto,
Templa petunt carâ cum Sponsa, more vetusto,
Vivificaq; Deo fundunt præconia grata,
Nomen ut ipsius totâ laudetur in urbe.

O quam

O quam felices horæ quæ gaudia nobis?
Laus tibi sancte DEVS mundi dominator & altor,
Præstans consilio, auxilij & præstantibus actis.
Tu, quia coniugij sanxisti fœdera læti,
Cunctis concedens socialia vincla inire,
Cæptis adspira, iustis ac annue votis,
Teq; no vis nuptis, rogo supplex, ritè secundes.
Ergò Sponse tuam tristem deponito mentem,
Et vultu dextram dextræ conjunge sereno,
Basia iunge tuæ Nuptæ, grata oscula iunge,
Nam tibi Nupta venit magnis virtutibus aucta:
Insigni facie, ac oculi splendore micantis.
Hæc claris clara est VVERNERE parentibus orta.
Emicat ante alias & dulci nomine gaudet.
Illius mentem fidam? quis frontis honorem?
Illius pietatis opus? quis virginitatem
Illius castam dignè collaudet in orbe?
Corporis est ornata bonis & pectoris æquè.
Quare hanc præ cunctis capias sub fœdere amico,
Hæc tibi, Sponse, bona est spes, grata quiesq; laborum:
Nec non multorum præsens medicina malorum,
Hæc gaude: fruere hæc: hæc & letare per annos
Multos, ut decet ingenuum: tu hanc pectore amato:
Tu quoq; quæ matura viro, inculpata puella,
Flagranti casto Sponso responde in amore,
Hoc gaude; fruere hoc: hoc & letare per annos
Innumeros, nec tædet te Sponsa optima voti,

Sed magè delectent socij consortia lecti,
Praclaroq; Dei dono gaudere memento,
Nam tibi Nymphus adest vegetus florentibus annis
Præ cunctis quoq; Thespiadum versatus in agris,
Qui tibi vir: tibi tutor erit tibi fidus amicus
Cuius te fidei haud dubites committere totam:
Opto ego, quod reliquum, fundens de pectore vota,
Quo vos fortunet divini gratia amoris,
Vivite felices, numerate Tithonia secla,
Finem nec capiat stabilis concordia lecti:
Inprimis vobis curæ sit gloria Christi
Quo vos grandæ vos ad summi sidera cæli
Ducat, ubi risus, requies ubi: gaudia summa
Eas ubi erit faciem vestræ agnoscere prolis
Alternisq; sonis effundere pectore dicta.
Sponse igitur multùm salve cum coniuge casta
Cum Nymphoq; tuo salve pulcherrima Nympha.

Martinus Moderhoffs Cheruscus Cal-
benis Bactalaureus.

Ecloga.

Νῦν ἀναχώρησεν θέρει καματώδε ὄρη
Κε ποίτ' εὐοδοί μαλ' ἀγαυοῖς ἀνθεσι, θήλαι,
Τὴν ὄψιν λειμῶν εὐπνόα λείρια δείξαι.
Χεῦατο προφασέην ὀδμνὴ ῥόδ' ἀγλαοποιός.
Ορνίθων ταχέων σιγάει γενεὴ λιγύφων.
Μηδὲ καλοὺς ὕμνους ἐνὶ δένδρων ὕφει μέλπει.

Μηδὲ

Μηδὲ νομεύς μέλπων τέρπει καλλιτέριχα μῆλα,
Μηδὲ τανύπτερω κυανόπτερο ἠχέτα τέτιξ
Ὄζω ἐφεζομύρο βροτέοις θέρο ἐδλὸν αἰίδει.
Ἐιρηπόκων μῆλων τίχες οὐκ ἔτι γαῖαν ἀρεθρῶν
Πολλοῖς μηκασμοῖς πλῆθουσι, ποθοῦντες ἔεργας.
Σὺ μελιβοῖετην Φωνὴ ῥήξας ἀγόρευε,
ῥήματα χαρμοσὴν ἰωπολλὴν ἀλγεσθι φέρντα. **M**
Ἐκ χλιαρῆς αὐλῆς ἐθελοντιτὰ πίονα μῆλα
Ἐἰς λειμῶνα καλοῖσι κεκασμῶνον ἀνθεσ' ἀγεαθ.
Δάκρυα πολλὰ χέων ἔταρος συμβαλεετ' Ἀμαύτας
Καὶ μου κράζοντ' ἰκλαίεις δεχεται: οἱ οἱ
Χριστιανὸν πάντων βασιλεύτατον ὄρχαμον ἀνδρῶν
Πότμο αθεῖλε κακός, ψυχὴ δ' ἐκ σώματ' ἔπτει
Γραπτὰ θεορρήτων πούδασεν θεσφατα βιβλων
Καὶ ἴνα τῆς πηγῆς θεῖης ψυχόσσοῦ ὕδαρ
Ἡματα πάντα μένη, παυθυμαθὸν εὐρεσιν ἀιχρῶ
Τῶν βροτέων ὀλέσας ἀρεθρῶ μαλ' ἀξια δῶκε.
Αὐτὸς ἔλω ἀγαθὸς βασιλεὺς κρατερός τ' ἀιχητηῆς
Ἀξιό ἦν χρυσῶ τε καὶ δεγύρω ἀντεβύσας θαι
Πέρσεν ὑπερφιάλους, βροτέους ὑψωτε πενι χρούς.
Τοῖα μοὶ εἰρημῶ κλαίω ἀγόρευεν Ἀμιωτας. **T**
Πραγματα λυγρὰ λέγεις ὧν ἔχεις φένωντας.
Αὐτὸς ἐγὼ δῆμον τῆς μυσιδοῦ ἔχετάωσῆς
βλέψα περιβαίνειν ομβροισι ῥέοισι παρειαῖς.
Οἱ μὲν ἐν ὠμοισιν νεκρὸν δέμο εἴσι κόμιζον,
Οἶδε μετὰ σοναχῆς δαίδας φερὸν αἰθαλοεσας.
ἠδὲ πρὸς δεχαίμωγον τεθνεῶτα φεβῆργαν.
Πρηυς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχ' ὄρχαμοῦ ἔσκειν.
Ἐυσεβέως ἱερῶ διδαχὴν ἀγάπησε θεοῖο.
Ἀνθροποι ποιοῦσιν ἀτάς θαλα καὶ κακὰ εργα **M**
Τὸ νεκρὸν ἐλομύω ὁ θεὸς πρὸ μῆνιν ἀέξει,
Καὶ μὲν ἀφνιδίη χρεῖς ἠγότορας ἀρει.

B

ΕΥΣΤΕ

Ευτεβέες βιοτῶσιν σπυδὴ κ' πάγχυ φρονεῖται·
Απλοϊκόσ τε βίβ' γαίω λίπεν ἠυθέμεβλον.
Ἡδὲ ἐτητυμῆ πωνθελγῆσ πάμπαν ὀλωλεν.
Πᾶσα κακορραφίη θάλλει· καὶ θυμὸς ἀγνων
Αλδαίνει· Μῦθοι ψευδήμονες ἀμφαγαπῶνται.
Δυσσεφίη τε κακῆ βροτέας εἰδῶλα χέρεασιν
Πλάσσει καὶ ἀσεβῶσ γραφικὰς βίβλους ἀθερίζει.
Συμπαιήν μελιβοῖε ἀληθείαν καταλέξας
Αυτὰρ ἐπεὶ χλοερῶσι καθίζομεν πεδίοισιν.
εἰ γλυκερῶσ μύθους ἐν σήθεσι σῶσι φυλάτεις.
Λέξον, ἐγὼ χάρουσιν ἐν ἔασι ρήματ' ἀκῆσω.
Ὅτ' οἶον ράβδῳ περιμήκει πῶν συνῆγον
Ἡδ' ὑπεῖσ μῆσαι τῆσ ἀγλαὰ ἔργα μεμηλεν,
Καλλιχόρουσ ὕμνουσ γλυκερῶσ σματάεσιν ἀείδον.
Καὶ ποσὶ καρπαλιμοῖσ χλοερῆ ἀρχεῦντο παρ' ὄχθῃ.
Ναϊάδες ἠδεῖαι λεμιῶν' εἰν ἀνθομόεντι
Συλλέξαντο πόησ τέρεν' ἀνθεα χερσ' ἀπαλήσιν.
πιστευὼ σεφάνεσ αὐτὰσ ποιησέμεν εἰδῶσ.
Ουκ. ἠμὸσ φαέθων μέσον θρανὸν ἀμφιβεβῆκει,
Ἐμβεβαῶσ λαμπροῖσ ἵπποισ, κυθήρεια κυδίση
Κρυπιδίοισ πόσιν πεδίον δια δασυχῆσ ἴξει.
Καὶ βρότεοι λιγυρῆσ κ' πικιδόσ ὀρχήσονται.
σῆθεσ γδ δύο θελξινόω καταδάησεν ἔρωτι,
Καὶ νῦν αἰδῶσ φιγξειταδε σώματα δεσμῶ
Τῶνεκεν εἰδῶ θεοῖσ σεφανάματα χερσὶ πλεκονταί.
Ὡσ κυθήρεια καλῶ Μυμφευτέρικεῖνα διδοίη
Καὶ κοσμῶιτο γάμον ζωῆσ πρωτόσπορον δεχλιῶ.
Συμπάσῳ μοιαληθείω κατὰ τίτυρε λέξασ
Αυταρ ἐμοὶ λέξοντ' ἀριδείκετον ἔνομα γαμβροῦ,
Καὶ γενέην σεμνήν, καὶ τὸ σπέδασμα εἰσοιο.
Ταῦτὰ τοι εἰρημύρω κ' λέξω, ἀπιστόσ ἐταῖροσ
Ἐν πεδίω μαλακῶ γλυκερῶσ καταλέξαστο μύθοισ.

Τ

Μ

Π

Μ

Ι

Ουνομα

Ουνομα βερνήρου παῖς ἐν βαπτίσματι λήψεν
Χαρμοσύνη γεραρῶ Ματθία πατρὶ μεγίστη.
Ὅς σπυδαῖς ἐὼν θεράπων σωτῆρος ἰησῦ
Ἐν κάλβῃ θαλερῇ τὰ θεὸς δοτὰ ρητὰ δίδαξεν
Νῦν, δ' ἐν ἐλύμπωμακρῶ εἰοτεύει ὑπερθεν.
υἱὸς τηλυγέτης γεραρίοτοκῆς ἔκητι
Δίξετο τὰς Μῆσας κλέει δὲ λὸν ἀπασὶ φέρουσας
ἠδὲ θέλων σοφίης λευκὸν γάλα πάμπαν ἀφύσσειν
Μακρὸν δ' ἀποδήμησεν πλάζων ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Νῦν ἴδε λέξόν ἐμοὶ πολίεθρον πεπαρμύρην ὑπὸ αὐτῆς
Βε δαίων ἀνδρῶν πολίεθρον ἔπειρεν ἐκεῖνος,
ἠδ' ὑπῆρξεν ὅπως πεφιλαμένον ἔννεα Μῆσταις.
Τὸν θεὸν ἠτήσεν ῥαλιτὰς γαίηθεν ἰάλλων,
θυμὸν ὅπως σφαλερὸν κακίης ἀπάνευθε φυλάσοι
Ῥήματα ταῦτα χέων πανυπερτάτε κοίρανε πάντων,
Αἰθέρ' οἰκητορ λαμπρῶν, φίλε δῶτερ ἑαῶν;
Δεῦρ' ἴθι, καὶ σπυδαῖς καλῆς ἴθιμον ἀταρπῶις
ὦ πάτερ ὦ φελίμωσοφίην δώρησον ἐμοίγε,
καὶ συχρεῖσέ τοκῆς ὁμήλικ' υἱὸς ἀμητορ
Ὀπίσσω ἠδὲ τῆς τέχνης, καὶ πνεῦμα θεοῦ
Τὼ κερδίῳ ἀιχρὴν ἱερῆς καθάρξε βολῆσι.
ὣς φάτο καὶ σπουδῇ τὰ γράμματα θεσκελα λέξεν
ἡμῶν δὲ ῥ' ἀνορθοῦσε ῥοδόσφυρ' ἠριγένεια
Φῶς μερόπεσσι φέρουσ' ἐν γαίῃ ναιετάσσι
Τὸς γλυκερῶς ὑπνὸς κρηπιπῶς μαλαλεῖψεν ἐκεῖνος
καὶ σπυδαῖσε καλῶν μυστήρια θεσκελα τεχνῶν
Αὐτὰρ ἐπεὶ λείψεν βεδοῖς ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
ἦλθε πρὸς Ἀλλιακῶν ἀνδρῶν πόλιν ἀγλαόπαιδα
ὣς σοφὸν Αἰσχαρτον ταχυπειθέσιν ὡσὶν ἀκρη
καὶ χρεστὰς βίους παλάμας φρεσὶν ἥσι γνώσκῃ
Ἀλλ' ὅτε τρεῖς ἐνιαυτοὶ ἔσυν, περὶ δ' ἔδραμον ὦρα
ὄτρα λέως ἀπέβη πρὸς Λειψίδα καλλιγύναμκα,

M

ὑφρα

Ὁ Φρα διδάκοντα σοφίην πινυτόφρανα λευσων
Τὸν θυμὸν σεμνοῖς τεχνῶν ποικίλμασι κοσμοῖ.
Ἀλλ' ὅτε δις Φαέθων τέλεσεν δρόμον ὄξυκέλευθον,
ἦλθε πρὸς Ἀλβιακὸν σοφίης Φιλότητι λυκείον.
Ἐνθάδε συλλέξασμῶν δῶδεα κάρπῳ.
Λαμπετόων γέγονεν σοφίης ἐρμυδέσσι ἀσῆρ.
Ἀλλ' ἄλις ἐκλεξασγὰμβρῶ σπῆδῶ ἀγαπητήν. **M**
Νῆν δῆλωσόν ἐμοι γενετὴν γαμβροῖο κυδίσην.
Παμμετῶν ὁ θεὸς Πᾶσιν βασιλεύσιν ἀνάσων **T**
Μελλογάμῳ γαμβρῶ ἦκεν γενετὴν ὀνομασίην.
Ὁ πρὸ πάτωρ δολερῆς συγέων μελεδήματα γλώττης
βέρνηρ σειῶστος ἔην ὅς δρις ὑπᾶρχων,
Ἐν βάρβηχρῆσι ζῶαρκῆς ῥήμα διδάξεν,
Νῦν δε κακῆ αἰσηθάνατον καὶ πότμον ἔπιπεν.
Ἐν γαίῃ κείτα νεκρὸν δέμας ὀλβιοθώρῳ.
Πνεῦμα δὲ νῦν ναίει πολύχαλκον ὀλυμπον ὑπερθεν.
Ἀσβεσον κλέσσι ὅσαντ' ὀπκίοναται ἠώς.
Ἡέλκρη κόπεπλῶ ἀπεργάσεται γλυκὺ φέγλι.
καὶ ἠγέρσονται νεκρῶν ἀμλρηναὶ καίρηνα,
ἠπότε βερενήρη κλέσσι ἀμφιβόητον ὀλεῖται.
Ἐκ μαλακῆς κοίτης θυμήρεα γείνατο τέκνα,
ὧν τίνα μὲν συγε ρῆ μάρεψαν θανάτοιο τελευτήν.
καὶ τίν' ἐπι ζείδωρον ἐπ' αἶαν ναμετάσσι.
Μελλογάμῳ γαμβρῶ ἀγαθὴν γενετὴν κῆλεξας **M**
Νῦν ἀγορευσον ἐμοι Νύμφης γενετῆρα υμέριστον.
Κοσμηθεὶς μεγάλης λαυρενς δρετῆσι, Σεβαλδ **T**
ὅτι τοκεὺς Νύμφης, ὅς ἐὼν πεπνυμένῳ ἀνηρ.
Καλβιακῶ δῆμῳ κηρύσσει ῥήμα θεοῖο.
δρεπιγάμῳ Νύμφης γενετῆ ἐσθλήν ἀγόρευσας. **M**
εἶθε καλῶ Νύμφην ταύτην ποτ' ἐγεγιλάβοιμι.
ἀλλὰ τί ἐν πεδίῳ χλοερῶ θαυμασὸν ὀρεῶμαις;
Νυῶν Φαέθων λαμπρὸς μέσον ἔρανον ἀμφιβεβήκει. **T**

ἠκυ-

ἢ κυθήρεια ποσὶν κραιπνοῖς πρὸς καλβίδα βάνει,
Ὅπως ἐκτελέσῃτ' ἄθροματα τερπνὰ γάμοιο.
Ἐν ποροῖς χαλκός, κонаβίζεται ὑψηλοῖσιν. **M**
ἄψ' ἔσελεύσονται χερσαυγές δῶμα θεοῖο.
Οὐχὶ σωμαχθεισῶν οἴων προσβλέψομεν αὐτόν·
βλέψομεν, ἀλλὰ τήν μαλακὴν ἐοδῆτα κόμησον **T**
Μὴ πλείθης κένω αἰχρῆς εὐροφάλυγι κονίης,
Ὀργίης τε κόρας χαρίτων ἀπὸ κάλλ' ἔχσας.
Τὰς ἀπαλὰς πέρνας εὐρηξέαι ἀμάσσει ἀταρπός, **M**
Ὅυ μὲ τῆς κέρησι διωήσομαι ὀρχήσουδης.
εἰ βραδέως πωεύδεις, σκληρὴ μὴ βλάψεται ὀμη. **T**
ἢ γὰρ ὑπερμετρῶσιν ἀπὸ σπανίως καλα τεύχει. **M**
Ἐρχεται ἐκ νηῶν λαός, ζεῦξίς τε τέλεσο.
Μέσικ' αἰοιδίαί τε λκήρια πολλὰ κρηῖ ἐοδλά.
ἢ γλαφυρὴ σάλπιγξ γλυρὴν ἀφίησις αἰοιδῆν.
ἔρχονται, σάλπιγαι τεκμήρι' α πια δίδωσι.
Τῶν γαμβρῶν νεαρῶν προγενέστεροι ἄδρες ἔπονται
Παντοῖης δρετῆσι κεκασμῶσιν ἐνθάδε βάνει.
ἄξι' ἴστικαλῆς Νύμφης ὄδε γαμβρὸς ἀληθῶς.
Νυῦ Νύμφη χαρίεσσα μολεῖ, φιλότητι δαμῆισα.
Πάντας ὑπερβάλλει μνηστῆς σὺ καλλεῖ Νύμφας
ἐν κεφαλῇ ῥα φέρει πολοκάμους χαρίτεσσιν ὁμοίως **T**
ὄφρ' ἐσῶς φαέθων κυρτῶνται καλλιπάρησιν.
ἢ λάμπροσάδερη νιφετῶν λευκοπῆρ' ἐρίζοι
Καὶ χεῖλη γελόωσι εὐδοχῆσα ποικιλόμυθα.
ἀμφοτέρως γληκερὴ φιλότης κατὰ δῆσε δικαίως. **M**
ὡς γὰρ ἄσδαιμων εἶη βέρνηρε' ἰσάοφρον,
Καὶ θεὸς ὑφ' ὑμέδων δοίη πολυφιλιτατα τέκνα. **T**
Νυμφη σείο πόσιν κραδίη μνήσθητι φιλήσειν,
ἔτως γὰρ ἴστικαλῆς Νυμφῆρα χάρματα δῆσει.
Ὀβότα μὴ λατυχὸν Δοερῆ πλάζονται ἐν αἰῆ **M**
ἢ δὲ Λέων πλάσειν μέλων πολυχαλδέα νηδῆν.

Τί σπείδεις μελιβοί, οίων εἶσιν αἴεσσι
ἢ γδ' ὑπὲρ μετ' ἔσπασθ' ἰσπανίως καλὰ τίπτεσσι.

ALITER.

Aufugit longiscalidissima solibus æstas, T
Riderunt croceis halantes floribus horti,
Ostendere brevem vernantia lilia vultum,
Et rosa purpureum latè diffudit odorem.
Pennigeræ volucres reticent, nec gutture dulcis
Depromunt lepidas resonis è frondibus odas.
Musica cassitæ reticet, nec voce colonum
Alloquitur blandâ, tenues veētata per auras.
Ipsa arbusta tacent, varia nec voce resultant.
Lanigeræ pecudes non amplius ubere campo
Errant & multis quærun't balatibus agnos.
Tu Melibæe mihi narra quæcunq; relatu
Dulcia tristiciam possunt depellere mentis.
Cum pecudes hodiè tepidis ab ovilibus aētas M.
Cogerer in latum & vastum deducere campum.
Stillantes lacrumas fundens occurrit Amyntas.
Cumq; ego clamarem Cur tristis es? Incipit: Eheu
Dux Christianus amans veræ pietatis & Heros
Nobilis ante dies lumen vitale reliquit.
Noctes atq; dies sacrata dogmata verbi
Legit, & ut semper Christi doctrina maneret,
Stirpitus evulsit delira sophismata sensus

Ipse

*Ipse fuit verae pietatis idoneus auctor.
Ipse fuit vasto maior virtutibus orbe
Depressit tumidos populo succurrit egeno.
Talia voce dabat querula subtristis Amyntas,
Tristia facta refers, quibus haut peiora ferantur. T.
Vidi ego pullatos proceres Misneidos orae
Contemerare genas lacrymis & planctibus aegris.
Pars humeris validis maesto subiere pheretro
Pars tenuere pio rutilantia lumina cultu,
Atq; metalliferam misere petiere Fribergam
Non illo melior quisquam nec iustior unquam
Dux fuit aut Domini reuerentior ullus in orbe
Ipsi homines peccant, infandaq; crimina patrant, M.
Ergo Deus merito saevas se tollit in iras
Atq; Duces placidos inopina morte flagellat,
Exulat heu! pietas regnis excussa paternis.
Simplicitas mundo valedixit, & extera regna:
Queritat excessit candoris mascula virtus.
Omne nefas floret; ventosa superbia crescit:
Exsurgunt nugae, dirae quae forcice linguae
Contemerare solent, aliorum facta virorum,
Floret & impietas, magnum quae sparsa per orbem
Verum est: mortales immania crimina patrant.
Sed Melibae boni quoniam convenimus ambo,
Si quid habes aliud quod tempora fallere possit,*

Profer

Profer, ego faciles adhibebo vocibus aures.
Cum pecudes hodie viridi compellerem hibisco M.
Dulci sonæ Musæ cunctæ Parnaside lauro
Cantabant Svaues dulci modulamine cantus:
Ducebantq̄ choros oblique in margrite ripæ.
Naiades ac Deyades cultæ per rurida prata
Carpebant tenero beneolentes pollice flores:
Credo paraturas variode flore coronas.
Non est: Cum roseis splendens aurora quadrigis T.
Aethereo cursu medium confecerit orbem,
Adveniet fallax Cytherea per in via campi,
Atq̄ homines fuducent faciles ex arte choreas.
Nam pariles animos vero constrinxit amore,
Et nunc perpetuo coniunget corpora vinclo:
Serta ideò nectunt Dryades cum Naiasin sudis,
Ut Cytherea no vis eadem donare maritis
Possit et egregiè tædas ornare iugales,
Rectè dixisti, non omnia no vimus omnes. M.
Sed mihi dic quodnam Sponsi sit, Tityre nomen,
Quo genitore satus, quas res tractârit adultus?
Accipe quo fido mihi rettulit ore Menalcas T.
Qui solet historias pictis includere fastis.
Vernerî nomen puer in baptisinate cepit,
Causa voluptatis Matthie maxima Patri,
Qui pius existens celebri Calbensium in urbe
Proposuit summi sanctissima verba Iehovæ,
Sed nunc in cælo compositus pace quiescit.

Filius

Filius accensus patriâ virtute no venas
Sequitur Musas queis gloria quæritur ingens:
Nec non omnigenas tendit peregrinus in oras
Ut varias artes, varias cognoscat & urbes
Dic igitur quasnam celebres penetra verit urbes, M
Quedlinburgensem felici fidere campum T
Vidit & ingenuas animum demisit in artes
Supplex cum gemitu Iovam in pia vota vocavit
Ut mentem illustret fœdam & pia capta secundet.
Vocibus his usus: Qui res hominumq; Deumq;
Legibus æternis frenas & numine terres,
Huc ades & studijs semper bonus annue ceptis
Sis bonus ô felixq; mihi pater optime, Fili,
Maxime tu sancte ô flatus me dirige quæso.
Sancta trias, latè ut possim tua iussa per orbem
Fundere & ingentes ad cælum tollere laudes
Sic ait: atq; frequens studuit legitq; libellos.
Cum iam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens aurora cubile;
Sedulus hic meminit molles excludere somnos,
Propositumq; gravi tractare ardore laborem.
Postea rellinquens Quedlæ spectabilis oram.
Cessit ad Hallensem muris sublimibus urbem
Ut doctum Æschartum magno fervore docentem
Audiret, cultasq; sibi concisceret artes.
Deinde ubi cæruleus ter frigore constitit albis
Urbem Lipsensem studio flagrante petivit,

C

Vt

Vt proponentes cycli septemplicis artes
Conspiceret, bibulasq; ipsis adverteret aures.
Verum ubi bis phaethonduodena peregerat astra,
Albiacum petijt virtutis amore Lyceum,
Atq; ibi post varios sudores atq; labores
Accepit mitram Sophiae memorabile signum.
Sat mihi dixisti studium laudabile Sponsi. M
Nunc repetens celebrem pandes ab origine stirpem.
E genitore suo praecclaros ille propinquos T
Iactat & insignes ex stemmate ducit honores.
Primus, avus pietate gravis candore verendus,
Vernerus Steinbusus erat qui maximus arte
Barbyaco populo sacrati dogmata verbi
Proposuit docuitq; viam, quae tramite recto
Ducat ad aetherei formosa palatia caeli.
Sed posuit vitam cano venerabilis aeo.
Corpus sub gelidâ placidè tellure quiescit.
Spiritus astriferi tabulata nitentia templi.
Iam colit, immensum sed fama per ambulat orbem,
Anteceler liquido pascetur in aethere cervus
Et rigidi silices solventur in aequoris undas,
Quam pereant eius celebris praeconia fama.
Ex uxore sua sua visissima pignora lecti
Progeniit quae partim animam exhalare volucrum,
Partim vescuntur vitali luminis usu.
Stemma satis, fateor, floret laudabile Sponsi, M.
Nunc mihi commemora Sponsae, mi Tityre Patrem.
Vir

Vir præstans multâ Laurens virtute Sebaldus T.
Est genitor Sponsæ, qui clarâ nominis aurâ
Implet piscosæ circumflua flumina Sale.
Præclaram stirpem, genus & laudabile narras, M.
Hinc utinam multos mihi Sponsa veniret in annos.
Sed quid in auricomo video admirabile campo?
Iam calet & medio sol est altissimus orbe, T.
Ipsa Venus properat celebrem Calbensium in urbem,
Ut subito duo pectora iungat amore perenni.
Audio ni fallor, sub celsis turribus æra, M.
Fortè petent altis templum sublime calumnis,
Compulsis gregibus pompam spectabimus illam?
Ibimus. At teritur pulvis Melibœe videbis, T.
Ne macules pictam splendenti murice vestem,
Virgineasq; tuis expellas moribus auras.
Spicula dura viæ calcesq; pedesq; cruentant M.
Vespere non potero pulchras recreare puellas.
Molliter incedas nec semita dura nocebit. T.
Rarò bonos fructus festina profectio gignit.
Iam turba egreditur templo, coniunctio facta est. M.
Musica blandisoni resonat modulamine cantus
Buccina clara tonat, follis comitantia flatum.
Organa mellifluo clanguntq; canuntq; sonore.
Iam veniunt, clarum dat stridula fistula signum.
Cum Sponso egreditur sera & sapientior ætas.
Aspice quam augustæ gravitati immisceat ora.
Dignus hic est certè præstanti corpore Nymphâ.

C 2

Sponsa:

Sponsa modesta praeit teneris comitata pueltis T.
Emicat in coetu Nympharum sideris instar.
Ambrosij crines fulvum nodantur in aurum.
Umbra supercilij lunatur imagine solis,
Candida colla nivem superant, fulgentiaq; ora
Ingenuo splendore velut Regina, nitescunt
Iure reperta fuit tali socianda marito.
Sit faelix VVernere thorus vester, generate nepotes M.
Quae possint claris virtutem extendere factis
Dilige Sponsa tuum sincero pectore Sponsum, T
Sic thalamus crescet, sic blandula pignora crescent.
Fortè per ignotos errant ovium agmina colles M
Et leo molle pecus discerpfit ovilia turbans.
Cur properas Melibae caper tibi salvus Thædi T
Rarò bonos fructus cita festinatio gignit.

Succinebat

VVERNERUS DENSKIUS.

FINIS.

№ 1996.

8

U

ULB Halle 3
 002 063 808

Sh

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 / 1996 /

U 8 17

M

DX

107.

118

Ἐπιτάφια

REM NUPTIARVM

Viri

REVERENDI

ISSIMI DN. M.

STEINHAVSII PASTO-

centis & Dobicensis vigi-
lantissimi,

Cum virgine

MA, ET VIRTVTVM

E INTEGRITATE EMI-

DALENA, viri itidem Reverendi

N. M. LAURENTII SEBALDI,

æ Calbensis Primarii, unicâ &

coniugium ad 16. Septemb.

iter contrahentis.

scripta ab Affin. & amicis
Anno 1611.

MAGDÆBURGI,

at Ioachimus Boëlius.

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Inches
Centimetres